

Δοξολογία για την 19η επέτειο ενθρονίσεως του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Θεοφίλου

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Δοξολογία για την 19η επέτειο της εκλογής και ενθρονίσεως του [Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ'](#) τελέσθηκε στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως την Παρασκευή 22 Νοεμβρίου 2024 (9 Νοεμβρίου με το παλαιό εορτολόγιο).

Της Δοξολογίας προέστη ο Μακαριώτατος, συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων του Θρόνου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων και διακόνων.

Έψαλλε ο Γραμματέας της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Ιεροδιάκονος π. Συμεών και συμμετείχαν Ιερείς εκ των ενοριών του Πατριαρχείου, πιστοί από τα Ιεροσόλυμα, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελοσοπούλου και της κ. Άννης Μάντικα.

Μετά το πέρας της Δοξολογίας ακολούθησαν οι προσφωνήσεις προς τον Μακαριώτατο Πατριάρχη κ.κ. Θεόφιλο Γ' στη Μεγάλη Αίθουσα του Θρόνου.

Στην προσφώνηση του ο Γέρων Αρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος ανέφερε:

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καί ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἐν αὐτῇ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης, ἐορτάζουν σήμερον τήν 19^η Ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος εἰς τόν ἔνδοξον Θρόνον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Τό γεγονός τοῦτο ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τήν ἱστορίαν καί τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἀλλά καί τῆς Ἐκκλησίας ὅλης καί δῆ, καθότι ἔλαβε χώραν εἰς καιρόν κρίσεως καί κλυδωνισμοῦ, οὐχί δέ καί καταποντισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Ἡ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης, ἀφυπνισθεῖσα πρωίαν τινά τοῦ μηνός Μαρτίου τοῦ ἔτους 2005, εὔρε τιμαλφῇ περιουσίαν αὐτῆς εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων, οὐχί εἰς μακράν ἀπόστασιν ἀπό τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπεμποληθεῖσαν καί ὑποθηκευθεῖσαν εἰς συμφωνίας διαφθορᾶς, ἐξυπηρετούσας ὀθνεῖα συμφέροντα. Ἡ Ἀδελφότης, ἀρθεῖσα εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων, ἀντέδρασε πάραυτα. Κατεδίδικασε ὡς ἀκύρους τάς συμφωνίας ταύτας καί ἀπεκήρυξε τούς πρωταιτίους τῆς συνάψεως αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου, ἀκολουθοῦσα τούς κανόνas τῆς Ἐκκλησίας, ἀπετάθη εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον συνεκάλεσε Πανορθόδοξον Σύνοδον, διά τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁποίας ἤνοιξεν ὁ δρόμος διά Πατριαρχικάς ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαί αὗται, διεξαχθεῖσαι συμφώνως

πρός τούς κανόνες της Ἐκκλησίας καί τόν Ἰορδανικόν Νόμον τοῦ Πατριαρχείου καί τελειωθεῖσαι εἰς τόν Πανίερρον Νάον τῆς Ἀναστάσεως, τήν 9^η/22^α Αὐγούστου τοῦ 2005, ἀνέδειξαν παμψηφεί τήν Ὑμετέραν σεπτήν Μακαριότητα ὡς τόν 141^ο Πατριάρχην τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱεροσολύμων. Ἐπισφράγισις τῶν ἐκλογῶν τούτων ὑπῆρξε τό γεγονός, τό ὁποῖον χαρμοσύνως ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων σήμερον, ἡ Ἐνθρόνισις δηλονότι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τόν Πανίερρον Νάον τῆς Ἀναστάσεως, τήν 9^η / 22^α Νοεμβρίου 2005, τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἐκπροσώπων ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἰορδανίας, τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς, τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑλλάδος κ. Καρόλου Παπούλια καί τοῦ Ἐκπροσώπου τοῦ Ἑμίρη τοῦ Κατάρ.

Ὑπό τοιαύτας προϋποθέσεις, Διορθόδοξου, Διαχριστιανικῆς καί διεθνοῦς ἀναγνώρισεως ἀναλαβοῦσα τούς οἷακας τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀπεδύθη εἰς πολιτειακούς καί δικαστικούς ἀγῶνας ἐπὶ καταβολῇ τεραστίων χρηματικῶν ποσῶν διὰ τήν ἀναίρεσιν τῶν συναφθεισῶν παρανόμων συμφωνιῶν καί ἄρα τήν κατοχύρωσιν τῶν ἰδιοκτησιακῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ καθεστώτος τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί τῶν δικαιωμάτων τῆς χριστιανικῆς Κοινότητος εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν, τό λίκνον τῆς χριστιανοσύνης ὅλης.

Ταυτοχρόνως ἡ ὕμετέρα Μακαριότης ἀπέδωσε μεγάλην σημασίαν εἰς τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης διὰ μίαν ἐπαξίαν χριστιανικήν μαρτυρίαν εἰς τόν κόσμον. Πρός τοῦτο ἐπραγματοποίησεν εἰρηνικήν ἐπίσκεψιν εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τό Πατριαρχεῖον Μόσχας καί εἰς τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας καί τάς Ἐκκλησίας Πολωνίας, Φινλανδίας καί Ἀλβανίας, ἵνα μεταφέρῃ καί εἰς αὐτάς τό παραμυθητικόν καί ἐλπιδοφόρον μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, τό ἐκπηγάζον ἀδιακόπως ἐκ τοῦ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης μετέσχεν καί εἰς τήν ἐν Σαμπεζύ Διηυρημένην Διορθόδοξον Σύνοδον διὰ τήν διαδοχήν τοῦ Θρόνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἐπίσης λίαν ἐνεργός ὑπῆρξεν ἡ συμβολή τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἴτε δι' ἀντιπροσώπων Αὐτῆς εἴτε αὐτοπροσώπως εἰς τάς ἐργασίας προπαρασκευῆς καί συγκλήσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθοδοξίας καί λίαν ἔντονος ἡ ἐπανάληψις τῆς θέσεως Αὐτῆς περί ἐπανενάρξεως Διορθόδοξου διαλόγου διὰ τήν ἐπαναφοράν εἰς τήν ὑπάρξασαν ἐξ ἀρχῆς Ὁρθόδοξον κοινωνίαν καί ἐνότητα.

Τάς σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου μετά τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καθώρισεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης διὰ τοῦ ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τό Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν καί τό Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς καί διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, συγκαλουμένου εἰς τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ὑπό τήν αἰγίδα

τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρὸς μελέτην καὶ ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, ὡς τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν διαμονῆς (vizas), ἐπιβολῆς ἀπαράδεκτων Δημαρχιακῶν φόρων, γεγονότων βίας εἰς βάρος τῶν προσκυνημάτων καὶ τῶν πληττομένων χριστιανῶν ἐκ τῆς βίας τοῦ πρό ἔτους καὶ πλέον ἀρξαμένου καὶ μαινομένου ἀπηνούς πολέμου εἰς Ἰσραήλ, περιοχάς τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας καὶ εἰς τὴν Μονὴν Ἀγίου Πορφυρίου Γάζης. Διὰ τὸ ἔργον Ὑμῶν τοῦτο τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρηνικῆς συνεργασίας τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς ἰδιαίτερως ἐπήνεσε τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὁ πρότριτα ἐπισκεφθεὶς τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κανταρυβουρίας κ. Justin Welby. Διὰ τὸ ἐπιτελούμενον δέ ὑπ' Αὐτῆς Διαθρησκευτικὸν εἰρηνευτικὸν ἔργον προσφάτως μόλις ἀπενεμήθη Αὐτῇ τὸ πρῶτον παράσημον εἰρήνης τοῦ κράτους τοῦ Καζακαστάν. Συχνάκις ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης προσεκάλεσεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον κυβερνητικούς παράγοντας καὶ διπλωματικούς ἐκπροσώπους πολλῶν κρατῶν, ἀποδιδομένης πάντοτε τῆς ἀνηκούσης τῇ ἡμετέρᾳ ἡμῶν μητρί πατρίδι ὀφειλομένης προτεραιότητος καὶ ἀνέλυσεν εἰς αὐτούς τὸ ἐπιτελούμενον πολύπτυχον Ποιμαντικὸν καὶ εἰρηνευτικὸν ἔργον τοῦ Πατριαρχείου.

Ἀνύστακτος ὑπῆρξεν ἡ μέριμνα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν τήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἡμετέρας Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, ὡς εἰς τὸ Θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ, τῆς ἀνακαινίσεως αὐτοῦ ἤδη δρομολογουμένης. Ὡσαύτως εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὰς γιγνομένας στερεωτικὰς καὶ συντηρητικὰς ἐργασίας τοῦ ὑπεδάφους καὶ τοῦ δαπέδου τοῦ χώρου πέριξ τῆς Ροτόντας, πέριξ τῆς Ἀποκαθελώσεως, ὑπὸ τὸ Ἑπτακάμαρον καὶ εἰς τὴν Εἴσοδον τοῦ Ναοῦ, τῇ συνεργασίᾳ τῶν Τριῶν Μειζόνων Προσκυνηματικῶν Κοινοτήτων ὑπὸ εἰδημόνων καθηγητῶν καὶ τεχνικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Sapientia τῆς Ρώμης. Αἱ ἐργασίαι αὗται συντελοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν εὐπρέπειαν τοῦ τιμαλφοῦς σκηνώματος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, τοῦ πανορθοδόξου καὶ παγχριστιανικοῦ μνημείου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς τὴν εὐπρέπειαν ταύτην προσέθεσε τὰ μέγιστα ὁ καλλωπισμὸς τῶν πολυελαίων τοῦ Καθολικοῦ, ἡμετέρου ἐξιδιασμένου χώρου καὶ ἡ συντήρησις ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐκατὸν κανδηλῶν τοῦ μεγάλου τρούλλου Ρωσικῆς κατασκευῆς τοῦ 19^{ου} αἰῶνος.

Τὸ ἀνακαινιστικὸν ἔργον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐσυνεχίσθη ἄνευ διακοπῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ εἰκόνων καὶ χειρογράφων κ. Σταύρου Ἀνδρέου, τόσον εἰς τὸν χῶρον τοῦ Ἀρχείου, ὅσον καὶ εἰς τὸν χῶρον τῆς «Γράφουσας» καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Διοδώρου διὰ τὴν κατασκευὴν Μουσείου, ἔνθα θὰ ἐκτεθοῦν παλαιαὶ εἰκόνες καὶ ἄλλα πολύτιμα ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, μαρτυροῦντα τὴν πολιτιστικὴν κληρονομίαν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν. Ὡσαύτως ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν φιλοξενίαν κέντρου Θεολογικῶν Ἑρευνῶν εἰς

τήν ιστορικήν καί ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί διά τήν ἀξιοποίησιν τῆς πέριξ αὐτῆς ἀγροτικῆς ἐκτάσεως, διαφυλαχθείσης ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου.

Τά μνημονευόμενα ταῦτα, Μακαριώτατε, ἀποτελοῦν ὀλίγα μόνον ἀνάλεκτα, ἐρανισθέντα ἐκ τοῦ πλουσίου πνευματικοῦ λειμῶνος τῆς Ποιμαντικῆς καί Διοικητικῆς δραστηριότητος τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος οὐχί διά καυχησιολογίαν, ἐφ' ὅσον κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον, «ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰμή ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καί τούτῳ ἐσταυρωμένῳ», ἀλλά δι' ἐνίσχυσιν ἡμῶν τῶν Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, ἵνα ἐν ἀδελφικῇ ἀλληλεγγύῃ συνεργαζώμεθα, ἀμιλλώμεθα μεταξύ ἡμῶν, καρποφοροῦντες καί αὐξάνοντες ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καί ἐν ὑπακοῇ στηρίζωμεν τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα εἰς τό πολύτιμον καί Θεάρεστον Πατριαρχικόν Αὐτῆς ἔργον.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφитικῆς Ἀδελφότητος, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ, πλήρη δαψιλοῦς κυβερνητικῆς ἐνισχύσεως ἄνωθεν, ἵνα συνεχίσητε νά ὀδηγῆτε τό σκάφος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς νομάς σωτηρίους πρός ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο».

Στην προσφώνηση του ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος κ. Δημήτριος Αγγελοςόπουλος ανέφερε:

«Μακαριώτατε,

Κατά τον χαρμόσυνο εορτασμό της συμπληρώσεως 19 ετών από την ανάρρησή Σας στον Ιεροσολυμιτικό Πατριαρχικό Θρόνο, ἔχω τη μεγάλη τιμή να Σας εκφράσω τα θερμότατα συγχαρητήρια της Ελληνικῆς Δημοκρατίας και εμού προσωπικῶς για τη σημερινή λαμπρή επέτειο. Ἐχω επίσης την τιμή να Σας διαβεβαιώσω για τον βαθύτατο σεβασμό και την εκτίμηση που η Ελλάδα τρέφει προς την Ὑμετέρα Μακαριότητα και το επίμοχθο και σπουδαίο ἔργο το οποίο επί δεκαετίες επιτελεῖτε, με αφοσίωση και αγάπη, στην υπηρεσία του Πατριαρχείου και του Ποιμνίου σας.

Το διαρρεύσαν ἔτος από την προηγούμενη επέτειο της ενθρονίσεώς Σας, υπήρξε πλήρες αντιξοοτήτων, προκλήσεων, απογοητεύσεων και ανησυχίας. Ευχόμεσταν η πολεμική σύγκρουση να τερματισθεί. Αντιθέτως, ενετάθη και διεχύθη στην ευρύτερη περιοχή, με ανυπολόγιστες πλέον καταστροφές και ἑξάρση του ανθρωπίνου πόνου. Η συγκυρία αποτελεί ορόσημο στην πολιτική ιστορία της Μέσης Ανατολής, όπου γράφονται δυστυχῶς νέα θλιβερά και αιματηρά κεφάλαια. Ακραίος εθνικισμός, μισαλλοδοξία και φυλετισμός δοκιμάζουν την ισχύ θεμελιωδῶν αρχῶν και κανόνων και καθιστούν ολοένα επισφαλέστερη την

πολυπόθητη για εμάς ειρηνική συνύπαρξη στην Αγία Γη.

Στο περιβάλλον αυτό, όπου προωθείται ανηλεώς και κυνικώς η δημιουργία αρνητικών και συχνά βίαιων τετελεσμένων, το Πατριαρχείο καλείται καθημερινώς να συνεχίσει το έργο του, αλλά και την θεματοφυλακή των δικαίων του και της δισχιλιετούς κληρονομίας και παράδοσέως του. Το πράττει, αναδεικνυόμενο, άλλη μία φορά, σε σταθερό σημείο αναφοράς εντός της τρικυμιώδους αναταραχής, ως οδηγός «άστήρ εντός τοῦ ἀποπροσανατολίζοντος σκότους».

Υπό τις ζοφερές αυτές περιστάσεις, η Υμετέρα Μακαριότηης εμπνέει σε όλους μας, με τον καθημερινό αγώνα Της, υπομονή, σθένος, εγκαρτέρηση, αλλά και αποφασιστικότητα να διασώσουμε πολύτιμες αξίες και αρχές. Διαρκείς είναι οι προσπάθειές Σας προς υποστήριξη και παρηγορία του Ποιμνίου Σας, αλλά και άλλων χειμαζομένων συνανθρώπων μας. Αναλάβετε πολύτιμες ενέργειες και πρωτοβουλίες υπέρ της διάσωσης και της ανακούφισης κινδυνευόντων. Κυρίως, παραμείνατε διαπρύσιος κύρυξ της μετριοπάθειας, της καταλλαγής και της ειρήνης και πρωταγωνιστής της ομόνοιας και αλληλοστήριξης μεταξύ των Χριστιανικών Εκκλησιών, αλλά και του αλληλοσεβασμού και συνεργασίας μεταξύ των θρησκειών, που συνθέτουν το μοναδικό, λαμπρό ψηφιδωτό των Ιεροσολύμων και των Αγίων Τόπων.

Παράλληλα ωστόσο με την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, συνεχίσατε να εργάζεσθε, με βλέμμα στο μέλλον, υπέρ του κύρους και της παγκόσμιας ακτινοβολίας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, με ένα συστηματικό ανακαινιστικό έργο και έργα συντηρήσεως των Ιερών Προσκυνημάτων, βιβλιοθηκών και της βαρύτιμης παρακαταθήκης του Ιερού Καθιδρύματος, καθώς και με οργανωμένες πρωτοβουλίες, οι οποίες θα ενισχύσουν επιπλέον την πνευματική του προσφορά και κληρονομιά.

Μακαριώτατε,

Είμαι ευτυχής και ευγνώμων για την τιμή να υπηρετώ την αταλάντευτη βούληση της Ελληνικής Δημοκρατίας να έρχεται αρωγός των προσπαθειών σας και της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας. Με την ευκαιρία της σημερινής επετείου, ανανεώνω τις διαβεβαιώσεις της ότι θα συνεχίσει να βρίσκεται στο πλευρό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και της Υμετέρας Μακαριότητος, έτοιμη να εργασθεί μαζί Σας και να συνεισφέρει στην επιτυχία των υψηλών στόχων που έχετε θέσει, υπέρ του θεσμού του Πατριαρχείου.

Σας υποβάλλω, εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας και όλων των συνεργατών μου στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος, τις ειλικρινέστερες και θερμότερες ευχές μας για υγεία, ευόδωση του έργου σας και έτη πολλά και ευτυχή στον ένδοξο Θρόνο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων».

Εν συνεχεία τον Μακαριώτατο προσεφώνησαν Αγιοταφίτες Πατέρες, αντιπρόσωποι των περιοχών της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων οι οποίοι μίλησαν εκ μέρους του ποιμνίου, αντιπρόσωποι Ορθοδόξων Εκκλησιών και άλλοι, οίτινες αναφέρονται στα ευχαριστήρια του Μακαριωτάτου ως έπεται:

«Άγαλλιάζεται ή καρδιά μου επί τῷ σωτηρίῳ Σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργατήσαντί με καί ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου», (Ψλμ. 12,5) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

«Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, τόν φυλάξαντα τόν οἶκον αὐτοῦ τόν ἐν Ἱερουσαλήμ» (πρβλ. Β΄ Ἑσδ. 7,27) καί ἀναδείξαντα τήν Μετριότητα Ἡμῶν τόν ἑκατοστόν τεσσαρακοστόν καί πρῶτον (141^{0ν}) διάδοχον τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἡ σημερινή ἐόρτιος Δεκάτη Ἑνάτη ἐπέτειος τῆς ἀναρρήσεως ἡμῶν εἰς τόν ἱστορικόν, ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν θῶκον Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί Ἱερομάρτυρος, ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τόν θεοῖδρυτον θεσμόν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, «ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος καί οὐκ ἄνθρωπος», (Ἑβρ. 8,2). Καί τοῦτο, διότι ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία εἶναι ἐδραιωμένη ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἐκλογῆς τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, τούς ὁποίους ἐξελέξατο ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ. «Καί ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τούς μαθητάς Αὐτοῦ, καί ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὕς καί ἀποστόλους ὠνόμασε», (Πρξ. 6,13). Προσέτι δέ ἡ Ἐκκλησία εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπὶ τῶν μαρτύρων, τούς ὁποίους ὠρίσε ὁ ἴδιος ὁ Θεός· «ἀνάστηθι καί στῆθι ἐπὶ τούς πόδας σου· εἰς τοῦτο γάρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καί μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τέ ὀφθήσομαί σοι», (Πρξ. 26,16), λέγει Κύριος τῷ θείῳ Παύλῳ, κατά τόν ἀπόστολον Λουκᾶν.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τό πρόσωπον Ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τόν τῆς Ἐκκλησίας ἱερόν θεσμόν, εἰς τόν ὁποῖον ἐκλήθημεν ἵνα ὑπηρετήσωμεν, μαρτυροῦντες καί ὀρθοτομοῦντες τόν λόγον τῆς ἀληθείας, (πρβλ.

Β' Τιμ. 2,15), ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ πρωτοκορυφαίου Πέτρου λέγοντος: «ἀδελφοί σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τήν κλήσιν καί ἐκλογήν ποιεῖσθαι· ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μή πταίσητε ποτέ», (Β' Πτρ. 1,10).

Διό καί ἡμεῖς, εὐγνώμονες ὄντες τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Κυρίου, κατήλθομεν μετὰ τῶν συνοδευόντων ἡμῖν Ἀρχιερέων, ἱερέων καί ἱερομονάχων τιμίων μελῶν τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ ποιοῦντι μεγάλα καί ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξα καί ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἄριθμός», (Ίώβ 9,10) κατὰ τόν δίκαιον ἱώβ.

Ἐνωτιζόμενοι τοῦ λόγου τοῦ σοφοῦ Παύλου πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου, «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πρξ. 20,28)· οὐκ ἐπαύσαμεν, τῇ προτροπῇ τοῦ θεσπεσίου Παύλου, «τῇ προσευχῇ προσκαρτερούμενοι» (πρβλ. Ρωμ. 12,12) γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἅμα καί μεριμνῶντες ὑπέρ τῶν Χριστιανῶν καί δὴ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ποιμνίου τῶν Ρωμαιορθοδόξων, τῶν τελούντων ὑπὸ τήν πνευματικὴν καί ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἡμετέρου Παλαιφάτου Πατριαρχείου.

Οὐχ ἦττον δέ, κληρονόμοι γενόμενοι τῶν φυσικῶν μαρτυρίων τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, τοὔτέστιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, εἰς οὐδέν ἀμελήσαμεν τῆς ἐν ἡμῖν ἀποστολῆς, τῆς προασπίσεως δηλονότι τῶν ἐπ' αὐτῶν, *ab antiquo* ἀπαραγράπτων προνομίων καί δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ τε γένους καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐξ ἄλλου, πολλάί καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν θρησκευτικὴν, πολιτικὴν καί διπλωματικὴν ἀρχήν, ἐπιτοπίως καί διεθνῶς ὑπέρ τῆς διατηρήσεως τοῦ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου ἰδιαιτέρου θρησκευτικοῦ καθεστῶτος τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀπειλουμένου ὑπὸ ὀργανωμένων ὁμάδων ἀκραίων ἐποίκων. Τό καθεστῶς δέ τοῦτο τῶν Ἱεροσολύμων, προβλέπει ἀφ' ἐνός μὲν, τήν ἀπρόσκοπτον λατρευτικὴν πρᾶξιν ἐπὶ τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων· ἀφ' ἑτέρου δέ, τήν προστασίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν, τοὔτέστιν γαιῶν ἀνεγνωρισμένων ὡς ἀγιογραφικῶν. Σημειωτέον, ὅτι πρὸς τοῦτο ἔχομεν συνεργούς τοὺς Προκαθημένους καί τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, ὡς ἐπίσης καί τό διπλωματικόν σῶμα τῶν Ἱεροσολύμων γενικώτερον καί τό τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος εἰδικώτερον.

Περιττόν νά εἴπωμεν, ὅτι μετ' ἀγωνίας καί ἀπορίᾳ παρακολουθοῦμεν τὰς ἐντεινομένας ἀπεριγράπτους καί δραματικάς ὄντως ἐξελίξεις τῆς ἐνεστώσης πολεμικῆς συρράξεως, τόσον εἰς τήν καταστραφεῖσαν Λωρίδα τῆς Γάζης, ὅσον καί εἰς τήν χώραν τοῦ Λιβάνου, ἀλλά καί εἰς τήν Δυτικὴν Ὅχθην. Εἰς ἀπορίαν

εὐρισκόμεθα περί τοῦ πρεκτέου τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ ἁγίου Πορφυρίου ἐν Γάζῃ, ἐγκλωβισμένων Γαζαίων, μάλιστα δέ τῶν ἡμετέρων Ἀγιοταφιτῶν ἀδελφῶν Ἡμῶν, τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιβεριάδος κ. Ἀλεξίου, Πατριαρχικοῦ Ἡμῶν Ἐπιτρόπου καί τοῦ Ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Σίλα, ἐφημερίου, τῶν διακονούντων μετ' αὐτοθυσίας τό ἐναπομείναν «λεῖμμα» (Ρωμ. 11,5) τοῦ Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν. «Ἐγώ εἰμί ὁ ποιμήν ὁ καλός. Ὁ ποιμήν ὁ καλός τήν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπέρ τῶν προβάτων», (Ἰω. 10,11), λέγει Κύριος.

Ἡ Γεραρά Ἀγιοταφιτική ἡμῶν Ἀδελφότης μετὰ τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος, πιστοὶ ὄντες ἐν τῇ πνευματικῇ ἀποστολῇ ἡμῶν, τῇ ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ἀνατεθείσῃ ἡμῖν καί ἐνωτιζόμενοι τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου, «ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ Θεοῦ ἅγιοι καί ἡγαπημένοι ... τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καί ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καί ἐκλήθητε», (Κολ. 3,12-15), ἔργον ποιούμεθα τόν εὐαγγελισμόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ, «πάντοτε τό ἀγαθόν διώκοντες καί εἰς ἀλλήλους καί εἰς πάντας», (πρβλ. Α΄ Θεσ. 5,15).

Ὁ κατὰ τό πλούσιον ἔλεος αὐτοῦ Κύριος καί Θεός ἡμῶν, καταστήσας ἡμᾶς διάδοχον τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, «φυλάσσειν, ἔθετο ἡμᾶς, τά δόγματα τά κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καί τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ» (Πρξ. 16,4), ἀλλά καί μεριμνᾷ ὑπέρ τῆς ἐνότητος τῶν ἀδελφῶν καί ὁμοφρόνων τῇ ὑγιαίνουσῃ πίστει, Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀκούοντες εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου, «τὴν ἔνωσιν ἀγαπᾶτε, τοὺς μερισμούς φεύγετε· μιμηταὶ γίνεσθε Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καί αὐτός τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ».

Εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν καί Πατριαρχικὴν ταύτην διακονίαν τῆς ὀρθοτομήσεως τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου τῆς Ἀληθείας καί τῆς τηρήσεως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἁγιωτάτων Προκαθημένων τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (πρβλ. Ἐφ. 4,3), ἔχομεν κοινωνοὺς καί συναντιλήπτορας τοὺς σεβαστοὺς καί ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ Ἡμῖν Ἀγιοταφίτας Πατέρας καί ἀδελφούς, Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς, τοὺς διακρινομένους, κατὰ Παῦλον, διὰ «τό αὐτό φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστόν Ἰησοῦν», (Ρωμ. 15,5).

Ἐμπνεόμενοι καί κραταιούμενοι ὑπὸ τοῦ Παυλείου κηρύγματος, «ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι» (Β΄ Κορ. 4,8), ἀδιαλείπτως εὐχαριστοῦμεν καί προσευχόμεθα Κυρίῳ τῷ Θεῷ, «τῷ δόντι ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς» (Β΄ Κορ. 5,18), ἵνα εἰρηνοποιήσῃ τὴν ἐκ τοῦ πυρός τοῦ πολέμου ταλαιπωρουμένην περιοχὴν ἡμῶν.

Δεηθῶμεν λοιπόν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἵνα «ἐρριζωμένοι καί ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ» (Κολ. 2,7) κατευθύνῃ τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ καί εἰς τὴν

ὕπομονήν τοῦ Χριστοῦ (πρβλ. Β΄ Θεσ. 3,5), διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως. Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου ἐνισχύη καί διαφυλάττῃ πάντας ἡμᾶς κατὰ τὰς δυσκόλους καί κρισίμους ταύτας ἡμέρας.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν ἐνθρονιστήριον ταύτην ἐόρτιον ἐπέτειον ἡμῶν, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν σεβαστῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Δημήτριον Ἀγγελοσόπουλον, τόν Πρέσβυν τῆς Ρωσίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀνατόλιον Βικτόρωφ, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βασσιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, τὴν προσφώνησιν τοῦ ὁποίου ἀνέγνωσε ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Διοικισαρείας κ. Βενέδικτον ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Beersheba καί τῆς Κοινότητος τῆς Χάϊφας καί τοῦ Ρωσοφώνου ἡμῶν ποιμνίου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου εἰς Μπετζάλλαν καί Μπετσαχούρ, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν κ. Σαμαάν ὁμιλήσαντα διὰ τὰς περιοχὰς Ραμάλλας καί Τάϋμπε, τόν νέον Διευθυντὴν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου κ. Ἀργκης καί τοὺς μαθητὰς αὐτῆς, τόν κ. Γιοῦσεφ Νάσσερ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος ἑαυτοῦ, καί τόν κ. Ἀθανάσιον Ἀμποῦ Ἀέτα καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τόν ἐορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!»

Ακολούθησε μοναστηριακὴ τράπεζα στο πλαίσιο των εορτασμών της 19ης

επετείου της εκλογής και ενθρονίσεως του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' και του Αγίου Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως του Θαυματουργού.

Περισσότερες φωτογραφίες:

